

[Jørgen Estrup]

det, dels er behov for en hurtig indsats, og jeg synes også, at der burde være muligheder, men det er klart, at hvis det heller ikke lykkes denne gang, giver det stof til eftertanke.

Jeg synes som sagt, at der er god fornuft i at udvide kredsen med andelsboligerne. Jeg synes også, at der er god fornuft i at overveje, hvordan man kan få nogle ambassadører ude i de enkelte boligkomplekser til at forklare, at her er faktisk en god ordning for både udlejere og lejere, at der er stillet en sum penge til rådighed til at få sat boligerne i en bedre stand, og at den mistillid, som nogle, også helt bevidst, har sæt med hensyn til ordningen, faktisk ikke er særlig velbegrundet. Derfor kan vi håbe på, at vi i fællesskab, ikke blot af hensyn til beskæftigelsen, men unægtelig også af hensyn til at få boligerne forbedret, kan få gang i ordningen.

Jeg vil godt i et vist omfang erklære mig enig i de betragtninger, som Venstres ordfører tidligere fremførte vedrørende garantiordningen. Jeg synes, at man må overveje, om det virkelig er den rigtige vej at gå at indføre nye statslige lånegarantiordninger i en ordning, som burde hvile på en fælles aftale mellem lejere og udlejere. Men fra radikal side støtter vi også den del af forslaget – i håb om, at vi ved at lave en fælles ordning, gøre en ny indsats på området, alligevel kan få gang i de ganske store penge-midler, der er lagt i det.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg må ligesom andre konstatere, at loven om den private byfornyelse kun har haft, skal vi sige en betinget succes. Det er en konstatering, som man i hvert fald må foretage. Den bygger på et godt konsensusprincip, og jeg er meget enig i det, som hr. Jørgen Estrup også var inde på: at vi må have nogle ambassadører for en god sag. Og det håber jeg også at vi kan finde incitamentet til, sådan at ejere og lejere i fællesskab får forbedret de pågældende ejendomme.

Jeg er glad for, at der er tilslutning til, at vi udvider ordningen, for man kan sige, at netop i de private andelsboliger er den, skal vi sige modsætning mellem ejere og lejere, som der er i det private udlejningsbyggeri, ophævet, så jeg tror faktisk, at her kan vi få noget af et gen-nembrud for ordningen.

Til Socialdemokratiet vil jeg gerne sige, at jeg godt kan se den parallel, som den socialdemokratiske ordfører drog mellem det, vi nu inddrager, de private andelsboliger, og nogle ældre almennyttige boliger. Det betyder ikke, at man inddrager alle almennyttige boliger. Vi har jo heller ikke inddraget de andelsboliger, der er opført gennem de sidste godt 10 år, statssubsidierede gennem kvoteordningen, men der er nogle almennyttige boliger fra min drengetid, havde jeg nær sagt, og deromkring, hvor man kan sige, at de faktisk har nogle af de samme behov, som vi kan konstatere i de private andelsboliger. Og hvis man studerer den almennyttige sektors historie, kan man jo også se, at tilskudsordningerne har været forskellige.

Så jeg synes, at det lyder konstruktivt at gå ind i det og vel at mærke se målrettet på, hvor det kunne være hensigtsmæssigt at sætte ind og udvide denne lov boligforbedringsmæssigt, men det mener jeg ikke skal ske i indeværende år. Det kunne være naturligt at tænke slige tanker fra f.eks. 1. januar 1994. Så har vi også tid til at gøre denne målrettede indsats.

Så bemærkede jeg, at Venstre er imod statsgarantiordningen. Jeg ville da også helst, at det ikke havde været nødvendigt; det vil jeg gerne sige. Det havde da været det ideelle. Men i en situation, hvor vi har meget stor ledighed også blandt bygningshåndværkere – samtidig med at vi ikke alene har private udlejningsejendomme, men også nogle andelsboliger, hvor der er et markant behov for forbedring, og hvor man må erkende, at finansieringen er en af de barrierer, som hindrer, at der sker det, vi gerne vil, nemlig at ledige hænder kommer i arbejde til gavn både for dem selv og for forbedringen af vore boliger – synes jeg, at man må være parat til lidt nytænkning.

Sådan som modellen er skruet sammen – og den er da bestemt ikke hellig eller ufejlbarlig i den udformning, den har fået; kan man komme med andre forslag, ser vi gerne på det; det er jeg bestemt åben over for – mener jeg, at selve den tanke er rigtig, at vi altså her tager lidt fra denne ramme og yder det som garanti for, at vi får den aktivitet i gang, som vi ønsker.

Jeg synes ikke, at Venstres ordfører kom med alternative forslag for at få det, som jeg også forstod var Venstres ønske, nemlig gang i den private byfornyelse. Selv om jeg forstår be-